

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Ivanky Havlíkové a soudkyně JUDr. Naděždy Řehákové a Mgr. Ing. Silvie Svobodové ve věci

žalobce: **SMS finance, a.s.**, IČO: 25381512
se sídlem Hvězdova 1716/2b, 140 00 Praha 4 - Nusle,
zastoupen Mgr. Richardem Kolibou, advokátem
se sídlem nám. Svobody 527, 739 61 Třinec

proti

žalovanému: **Úřad pro ochranu osobních údajů**,
se sídlem Pplk. Sochora 727, 170 00 Praha 7 - Holešovice

za účasti: **P. D.**
bytem X

o žalobě proti rozhodnutí předsedkyně Úřadu pro ochranu osobních údajů ze dne
24. 9. 2019, č. j. UOOU-09633/18-35,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů v řízení.
- III. Osoba zúčastněná na řízení nemá právo na náhradu nákladů v řízení.

Odůvodnění:

- I. **Stručné vymezení věci**

1. Žalobce se podanou žalobou domáhal přezkoumání v záhlaví uvedeného rozhodnutí předsedkyně Úřadu pro ochranu osobních údajů (dále jen „žalovaný“), kterým byl zamítnut jeho rozklad proti rozhodnutí Úřadu pro ochranu osobních údajů (dále jen „Úřad“) ze dne 26. 6. 2019, č. j. UOOU-09633/18-30, jímž byla žalobci uložena povinnost provést ve stanovených lhůtách v rozhodnutí uvedená nápravná opatření k odstranění zjištěných nedostatků; a prvostupňové rozhodnutí potvrdil.
2. Z odůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí vyplynulo, že na základě kontroly provedené u žalobce Úřadem a ukončené vydáním protokolu o kontrole ze dne 26. 6. 2018, č. j. UOOU-08429/17-33 (dále jen „protokol o kontrole“), následně potvrzeným i v rámci řízení o námitkách, vydal Úřad dne 22. 2. 2019 rozhodnutí č. j. UOOU-09633/18-20 (dále jen „původní prvostupňové rozhodnutí“). Původním prvostupňovým rozhodnutím bylo žalobci uloženo ve stanovené lhůtě provést specifikovaná nápravná opatření týkající se zpracování osobních údajů prováděných v rámci jeho podnikatelské činnosti. Žalovaný původní prvostupňové rozhodnutí k rozkladu žalobce rozhodnutím ze dne 10. 5. 2019, č. j. UOOU-09633/18-25 zrušil, neboť shledal uložená nápravná opatření jako chybně formulovaná, a věc vrátil Úřadu k novému projednání. Následně bylo vydáno prvostupňové rozhodnutí, jímž bylo žalobci uloženo provést nápravná opatření, uložená těmito výrocí:

- I. *zajistit provedení výmazu osobních údajů subjektu údajů P. D., X (dříve P. D., X), a to pro účely zpracování, k jejichž naplnění je třeba souhlas subjektu údajů, a to ve lhůtě 7 dnů od právní moci tohoto rozhodnutí,*
- II. *zajistit právní tituly pro zpracování osobních údajů všech subjektů údajů, vůči kterým je účastník řízení v postavení správce osobních údajů, tedy tam, kde sám určil účel a prostředky zpracování, v souladu s čl. 6 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/679 ze dne 27. dubna 2016 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů a o zrušení směrnice 95/46/ES (obecné nařízení o ochraně osobních údajů). V případě, že takové zajištění nebude u některého subjektu údajů možné, potom provést výmaz osobních údajů takového subjektu údajů, a to ve lhůtě 3 měsíců od právní moci tohoto rozhodnutí,*
- III. *Uzavřít zpracovatelskou smlouvu ve smyslu čl. 28 odst. 3 nařízení (EU) 2016/679 s Ing. L. Š., nar. X, jakožto s vázaným zástupcem ve smyslu § 15 zákona č. 170/2018 Sb., o distribuci pojištění a zajištění, a dále se společností Securing s. r. o., tak, aby bylo zajištěno, že uvedení zpracovatelé, kteří pro účastníka řízení plní úkoly spojené se zpracováním osobních údajů, budou disponovat řádným právním titulem, a to ve lhůtě 30 dní od právní moci tohoto rozhodnutí,*

Výrokem IV. a V. byly žalobci uloženy povinnosti podat inspektorce Úřadu, která prvostupňové rozhodnutí vydala, zprávu o provedených nápravných opatřeních uvedených ve výrocích I. až III. a nahradit náklady řízení.

3. Proti prvostupňovému rozhodnutí podal žalobce rozklad, v němž zejména odmítal závěr Úřadu, že byl v postavení správce osobních údajů. O rozkladu rozhodl žalovaný žalobou napadeným rozhodnutím tak, jak je uvedeno výše.

II. Obsah žaloby

4. Žalobce namítal, že je žalobou napadené rozhodnutí ve všech výrocích nesprávné a nezákonné.

5. V *první žalobní námitce* tvrdil, že ve fázi, kdy jeho vázaný zástupce oslovuje klienty s cílem vytvořit si klientskou síť a přispět tak vlastního podnikání, není žalobce správcem osobních údajů. Právě této fáze se týká žalobou napadené a prvostupňové rozhodnutí. Uvedl, že vázaní zástupci jsou samostatnými podnikateli ve smyslu zákona č. 170/2018 Sb., o distribuci pojištění a zajištění (dále jen „zákon o distribuci pojištění“), kteří nabízejí služby finančního poradenství a v rámci zprostředkovatelské činnosti také služby a zboží svých smluvních partnerů. V uvedené fázi, spočívající v budování vlastní zákaznické sítě, zpracovávají vázaní zástupci osobní údaje samostatně a neplní při tom úkoly žalobce. Nabízejí totiž své vlastní služby, nikoli služby žalobce či jiných jimi zastoupených subjektů. Žalobce se stává správcem osobních údajů až v další fázi, tedy ve chvíli, kdy začne vázaný zástupce nabízet přímo produkty z portfolia žalobce. Až v tomto momentu totiž žalobce stanovuje účel zpracování osobních údajů oslovených osob. V této fázi dochází ke zpracování osobních údajů na základě řádného právního důvodu, zpravidla z důvodu uzavírání smlouvy nebo oprávněného zájmu správce. V následné fázi, kdy vázaný zástupce již jedná s klientem o konkrétním produktu z portfolia žalobce, se žalobce nachází v postavení zpracovatele osobních údajů, v postavení správce osobních údajů je konkrétní smluvní partner žalobce, ve vztahu k němuž je s klientem uzavírána smlouva. V této fázi žalobce není povinen disponovat souhlasem se zpracováním osobních údajů.
6. Ve *druhé žalobní námitce* se vymezil proti výroku I. prvostupňového rozhodnutí, jímž mu byla uložena povinnost zajistit provedení výmazu osobních údajů osoby zúčastněné na řízení (dále jen „OZŘ“). Zdůraznil, že u OZŘ zpracovával pouze telefonní číslo, a to pro účely stanovené právními předpisy. Pokud byly/jsou osobní údaje OZŘ zpracovávány též Ing. L. Š. (pozn. soudu: *vázaná zástupkyně*, dále jen „Ing. Š.“), zpracovává je Ing. Š. pro vlastní účely v postavení správce. Upozornil, že nemá právní prostředky, jimiž by Ing. Š., jakožto samostatnou správkyň osobních údajů OZŘ, donutil k jejich výmazu, jak mu bylo výrokem I. prvostupňového rozhodnutí uloženo. Tato povinnost by měla proto být uložena přímo Ing. Š.
7. *Třetí žalobní námitkou* napadal výrok II. prvostupňového rozhodnutí, jenž mu uložil zajistit právní tituly pro zpracování osobních údajů všech subjektů údajů, vůči nimž je v postavení správce osobních údajů, příp. provést výmaz jejich osobních údajů. Namítal, že je výrok pro vysokou míru neurčitosti a obecnosti nezákonný, je formulován natolik obecně, že je nevykonatelný a jeho splnění ze strany žalobce nepřezkoumatelné. Nadto výrok nemá podklad v provedeném správním řízení, neodpovídá reálnému postavení žalobce při zpracování osobních údajů a není z něj zřejmé, jakým způsobem má žalobce v něm uložené povinnosti splnit a jak jejich splnění doložit. Obecnost výroku nebyla odstraněna ani poté, co byla původnímu prvostupňovému rozhodnutí vytknuta. Dodal, že nápravné opatření by mělo ukládat konkrétní povinnosti na základě zjištěného skutkového stavu případu, nikoli obecné povinnosti vyplývající přímo ze zákona, jak je tomu v tomto případě. Závěrem uvedl, že takto obecné vymezení povinností může v budoucnu vést k ukládání sankcí bez nutnosti prokazování konkrétního porušení povinnosti.
8. *Čtvrtou žalobní námitkou* brojil proti výroku III. prvostupňového rozhodnutí, jímž mu byla uložena povinnost uzavřít zpracovatelskou smlouvu s Ing. Š. a se společností Securing s.r.o. tak, aby bylo zajištěno, že budou disponovat řádným právním titulem pro zpracování osobních údajů. K tomu uvedl, že mezi ním a společností Securing s.r.o. nedochází k předávání žádných osobních údajů. Ing. Š. má dle jeho informací uzavřenu samostatnou smlouvu, na jejímž základě dochází k předávání osobních údajů mezi ní

a společností Securing s.r.o. Povinnost uložená tímto výrokem by proto měla být uložena přímo Ing. Š.

9. V *páté žalobní námitce* navrhoval zrušení výroků IV. a V. prvostupňového rozhodnutí, neboť tyto navazovaly na nesprávné výroky I. až III. prvostupňového rozhodnutí.
10. Žalobce žádal, aby soud žalobou napadené, jakož i prvostupňové rozhodnutí zrušil a věc vrátil k dalšímu řízení.

III. Vyjádření žalovaného

11. V písemném vyjádření k žalobě žalovaný uvedl, že v žalobě byly v zásadě zopakovány argumenty, které žalobce uplatnil v předchozím řízení a s nimiž se již vypořádal. Proto na tato vypořádání odkázal.
12. K *první žalobní námitce* uvedl, že správcem je dle čl. 4 bodu 7 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/679 ze dne 27. dubna 2016 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů a o zrušení směrnice 95/46/ES (obecné nařízení o ochraně osobních údajů, dále jen „obecné nařízení“) jakýkoli subjekt, který sám nebo společně s jinými určuje účely a prostředky zpracování osobních údajů. Zpracovatelem je pak dle čl. 4 bodu 8 obecného nařízení jakýkoli subjekt, který zpracovává osobní údaje pro správce, a to na základě doložených pokynů správce (čl. 28 obecného nařízení). Plní-li tedy nějaký subjekt, zejména vázaný zástupce ve smyslu zákona o distribuci pojištění, úkoly pro žalobce spojené se zpracováním osobních údajů, je žalobce v postavení správce a subjekt, který pro něj plní úkoly spojené se zpracováním osobních údajů je v postavení zpracovatele. To, v kterém okamžiku má správce k osobním údajům přístup, je nerozhodné, stejně jako postavení vázaných zástupců, jakožto samostatných podnikatelů. Připustil, že zmíněné subjekty mohou být zároveň ve vztahu k jinému zpracování osobních údajů v odlišném postavení. Připomněl však, že je prakticky vyloučeno, aby kdokoli nabízel zprostředkovatelské služby jako takové. Tyto služby tudíž musí být specifikovány. Pokud by na základě této specifikace bylo jednoznačně vyloučeno poskytování služeb žalobce, resp. by bylo zjevně nereálné, nebyl by žalobce v postavení správce. Naopak, není-li poskytování služeb žalobce vyloučeno, resp. lze-li tyto reálně zajistit, je nutno žalobce pokládat za správce. Souhlas tedy musí v druhém uvedeném případě svědčit žalobci. Dále uvedl, že právní titul uvedený v čl. 6 odst. 1 písm. b) obecného nařízení je pro případ předmluvních jednání aplikovatelný pouze tehdy, byla-li tato jednání zahájena na žádost subjektu údajů, jinak je nezbytné disponovat jiným právním titulem, zpravidla souhlasem subjektu údajů.
13. Nesouhlasil ani s *druhou žalobní námitkou*. Uvedl, že jelikož je žalobce správcem osobních údajů OZŘ, je povinen zajistit provedení opatření uloženého výrokem I. prvostupňového rozhodnutí. Zdůraznil, že v rámci kontroly vedené Úřadem u žalobce pod sp. zn. UOOU-08429/17 (dále jen „kontrola“) bylo jednoznačně doloženo, že vztah mezi žalobcem a Ing. Š. je vztahem správce a zpracovatele. Tvrzení žalobce proto označil za účelové a rozporné se zjištěným stavem.
14. Ke *třetí žalobní námitce* uvedl, že opatření uložené výrokem II. prvostupňového rozhodnutí je vzhledem k výše uvedenému výkladu a výsledkům kontroly zcela určité a srozumitelné, přičemž další důvod k jeho uložení představovalo i systematické odmítání výše uvedeného výkladu žalovaného ze strany žalobce.
15. Ani se *čtvrtou žalobní námitkou* žalovaný nesouhlasil. Opětovně odkázal na svůj výše uvedený výklad a připomněl závěry kontroly, že vztah mezi společností Securing s. r. o. a žalobcem je vztahem správce a zpracovatele. Odmítl argument žalobce, že by opatření

uložené výrokem III. prvostupňového rozhodnutí mělo být uloženo Ing. Š., nikoli žalobci. Za posuzované zpracování osobních údajů odpovídá správce, jímž je žalobce, nikoli Ing. Š., která je zpracovatelem.

16. Žalovaný žádal, aby soud žalobu zamítl.

IV. Vyjádření OZŘ

17. OZŘ k věci uvedl, že Ing. Š. se v telefonním rozhovoru s ním představila jménem společnosti SMS, a že společnost SMS finanční poradenství a.s. sama uvádí na svém profilu na sociální síti Facebook jako svého zaměstnavatele.

V. Posouzení věci Městským soudem

18. Při ústním jednání dne 21. 4. 2021 účastníci setrvali na svých stanoviscích. Zástupce žalobce uváděl obdobně jako v podané žalobě, zejména poukázal na nepřezkoumatelnost výroku II. prvostupňového rozhodnutí pro jeho nevykonatelnost. Zdůraznil podstatu nesouhlasu se závěrem žalovaného, že je žalobce správcem osobních údajů, a poukázal na to, že žalobce vždy postupuje v souladu s aktuální právní úpravou, do jeho informačního systému nelze osobní údaj vepsat bez existence právního titulu nebo zákonné povinnosti. Předseda představenstva žalobce osobně ve vyjádření konstatoval, že žalobce podniká dle zákona o podnikání na kapitovém trhu, odmítl převzít odpovědnost za činnost vázaných zástupců mimo tu, kterou vykonávají pro žalobce. Vyslovil, že žalobce chrání osobní údaje velmi pečlivě a vždy se souhlasem daných subjektů. Údaje opatřené Ing. Š. nejsou v databázi žalobce, neviděl je, nebyly zpracovávány. Zástupce žalovaného rovněž uváděl obdobně jako v odůvodnění obou správních rozhodnutí a ve vyjádření k žalobě. Poukázal na provedenou kontrolu a z ní zřejmý vztah mezi žalobcem, Ing. Š a společností S. s tím, že nevylučuje, že konají svou činnost i samostatně, ale v dané věci tomu tak nebylo. Žalobce byl v postavení správce osobních údajů. U osoby zúčastněné na řízení absentuje právní titul, resp. souhlas, to má vazbu na výroky I. a III. prvostupňového rozhodnutí. Výrok II. pak souvisí s odmítáním žalobce, že je správcem osobních údajů. Podotkl, že postup popsáný v žalobě je teoreticky možný, v konkrétní věci žalobce ale nebyly splněny podmínky čl. 6 odst. 1 písm. b) obecného nařízení.
19. Soud neprovedl navržené důkazy, neboť byly součástí spisového materiálu žalovaného, z něhož při přezkumu zákonnosti žalobou napadeného rozhodnutí vychází.
20. Soud přezkoumal žalobou napadené rozhodnutí, jakož i řízení, které předcházelo jeho vydání, v rozsahu žalobou uplatněných bodů, kterými je vázán, podle skutkového a právního stavu ke dni vydání žalobou napadeného rozhodnutí, a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.
21. Podstatou sporu je posouzení, zda se žalobce v projednávané věci nacházel v postavení správce podle čl. 4 bodu 7 obecného nařízení, či nikoli.
22. Skutkový stav je mezi stranami nesporný, proto jej soud pouze ověřil ze spisového materiálu, z něhož zjistil tyto pro věc podstatné skutečnosti:
23. Z protokolu o kontrole vyplývá, že OZŘ v podnětu adresovaném Úřadu uvedla, že jí bylo voláno osobou ze společnosti SMS finance, a.s., s cílem domluvit schůzku s finančním poradcem, sama OZŘ následně dohledala, že se jedná o žalobce, a dodala, že byla touto společností již jednou kontaktována, přičemž tehdy žádala o ukončení zpracování svých osobních údajů, které žalobci nikdy nesdělila ani neudělila souhlas s jejich zpracováním. Úřad zjistil, že telefonní číslo, z něž bylo OZŘ voláno, patří společnosti Securing s.r.o. Tato společnost na žádost Úřadu uvedla, že předmětem jejího podnikání je mj.

provozování call centra a potvrdila, že z jejího telefonního čísla skutečně bylo voláno OZŘ. Dále společnost uvedla, že spolupráce mezi ní a Ing. Š. probíhá tak, že společnost plní pro Ing. Š. funkci call centra a za tímto účelem jí předává Ing. Š. osobní údaje v rozsahu jméno, příjmení, tel. číslo, adresa bydliště. Žalobce k tomu uvedl, že svou obchodní činnost provádí prostřednictvím svých partnerů, samostatných pojišťovacích zprostředkovatelů, kteří jsou samostatnými a nezávislými podnikateli vykonávající svou činnost na své náklady, avšak jménem, na účet a ve prospěch žalobce. Žalobce doložil *smlouvu o obchodním zastoupení* uzavřenou s Ing. Š. a *smlouvu o spolupráci* se společností Securing s.r.o. Ing. Š. uvedla, že mezi ní, žalobcem a společností Securing s.r.o. existuje trojstranná dohoda, kdy společnost Securing s.r.o. „navolává“ pro Ing. Š. na základě jejích objednávek schůzky s klienty či potenciálními klienty.

24. Ve vyjádření ze dne 4. 2. 2019 žalobce uvedl, že jeho činnost spadá do působnosti zákona o distribuci pojištění, že tuto činnost vykonává také prostřednictvím svých smluvních partnerů. Dodal, že v projednávané věci vystupuje jako samostatný zprostředkovatel dle § 6 zákona o distribuci pojištění, a to ve formě pojišťovacího agenta dle § 12 odst. 1 písm. a) zákona, jeho smluvní partneři vystupují jako vázaní zástupci ve smyslu § 15 téhož zákona.
25. Soud dále z webových stránek žalobce www.smsfinance.cz zjistil, že žalobce uvádí: „jsme českou nezávislou poradenskou společností s celorepublikovou působností. Od r. 2001 poskytujeme služby převážně v oblasti privátních financí a při zavádění zaměstnaneckých benefitů. Své poradce vedeme k zabezpečování komplexních služeb a vytváření dlouhodobých rovnovážných partnerských vztahů s klientem na bázi vzájemné výhodnosti. K tomuto účelu jsme navázali spolupráci s většinou českých pojišťoven a institucí s nabídkou produktů bankovního, resp. investičního charakteru, z níž mohou naši poradci zcela SVOBODNĚ tvořit řešení potřeb a cílů svých klientů“. Z dalšího obsahu webových stránek je zřejmé, že žalobce nabízí produkty svých partnerů (pojišťoven, penzijních společností, stavebních spořitelen, investičních společností, bank a ostatních).
26. Při posouzení vyšel soud z následující právní úpravy:
27. Podle čl. 4 odst. 7 obecného nařízení *pro účely tohoto nařízení se rozumí „správcem“ fyzická nebo právnická osoba, orgán veřejné moci, agentura nebo jiný subjekt, který sám nebo společně s jinými určuje účely a prostředky zpracování osobních údajů; jsou-li účely a prostředky tohoto zpracování určeny právem Unie či členského státu, může toto právo určit dotčeného správce nebo zvláštní kritéria pro jeho určení.*
28. Podle čl. 4 odst. 8 obecného nařízení *pro účely tohoto nařízení se rozumí „zpracovatelem“ fyzická nebo právnická osoba, orgán veřejné moci, agentura nebo jiný subjekt, který zpracovává osobní údaje pro správce.*
29. Podle čl. 6 odst. 1 písm. b) obecného nařízení *zpracování je zákonné, pouze pokud je splněna nejméně jedna z těchto podmínek a pouze v odpovídajícím rozsahu: (b) zpracování je nezbytné pro splnění smlouvy, jejíž smluvní stranou je subjekt údajů, nebo pro provedení opatření přijatých před uzavřením smlouvy na žádost tohoto subjektu údajů.*
30. Podle čl. 28 odst. 3 věty první obecného nařízení *zpracování zpracovatelem se řídí smlouvou nebo jiným právním aktem podle práva Unie nebo členského státu, které zavazují zpracovatele vůči správci a v nichž je stanoven předmět a doba trvání zpracování, povaha a účel zpracování, typ osobních údajů a kategorie subjektů údajů, povinnosti a práva správce.*
31. Podle § 2 písm. e) zákona o distribuci pojištění *pro účely tohoto zákona se rozumí zprostředkováním pojištění jednání jménem pojistitele nebo zákazníka odlišné od poskytování pojištění, které spočívá v 1. nabízení možnosti sjednat, změnit nebo ukončit zajištění, včetně*

srovnávání zajištění, 2. předkládání návrhů na sjednání, změnu nebo ukončení zajištění, 3. provádění dalších přípravných prací směřujících ke sjednání, změně nebo ukončení zajištění, včetně poskytování doporučení vedoucího ke sjednání, změně nebo ukončení zajištění, 4. sjednání nebo změně zajištění, nebo 5. pomoci při správě zajištění a při uplatňování práv ze zajištění.

32. Podle § 6 zákona o distribuci pojištění samostatným zprostředkovatelem se pro účely tohoto zákona rozumí ten, kdo je oprávněn zprostředkovávat pojištění nebo zajištění na základě oprávnění k činnosti samostatného zprostředkovatele uděleného Českou národní bankou.
33. Podle § 15 zákona o distribuci pojištění (1) Vázaným zástupcem se pro účely tohoto zákona rozumí ten, kdo je oprávněn zprostředkovávat pojištění nebo zajištění na základě zápisu vázaného zástupce do registru. (2) Vázaný zástupce uzavírá pro výkon činnosti spočívající ve zprostředkování pojištění nebo zajištění na základě oprávnění podle odstavce 1 se zastoupeným smlouvu, která musí mít písemnou formu. Smlouvu lze uzavřít pouze s jedním zastoupeným.
34. Podle § 6 zákona č. 101/2000 Sb., o ochraně osobních údajů v rozhodném znění ve spojení s § 66 odstavec 5 – přechodná ustanovení zákona č. 110/2019 Sb., o zpracování osobních údajů) *pokud zmocnění nevyplyvá z právního předpisu, musí správce se zpracovatelem uzavřít smlouvu o zpracování osobních údajů. Smlouva musí mít písemnou formu. Musí v ní být zejména výslovně uvedeno, v jakém rozsahu, za jakým účelem a na jakou dobu se uzavírá a musí obsahovat záruky zpracovatele o technickém a organizačním zabezpečení ochrany osobních údajů.*
35. Soud o žalobě uvažil takto:
36. K první žalobní námitce, a tedy stěžejní otázce, zda byl v projednávané věci žalobce v postavení správce či nikoli, soud považuje za zásadní pro posouzení této otázky zhodnocení, kdo v projednávaném případě určil účel a prostředky zpracování osobních údajů. Mezi stranami je nesporné, že Ing. Š. je vázaným zástupcem žalobce ve smyslu § 15 zákona o distribuci pojištění. Byla tedy oprávněna zprostředkovávat služby žalobce ve smyslu § 2 písm. e) zákona o distribuci pojištění a mohla být v souladu s § 15 odst. 2 druhou větou téhož zákona vázaným zástupcem pouze pro žalobce.
37. Dle žalobce vázaný zástupce v době, kdy oslovuje potenciálního klienta, nabízí své vlastní zprostředkovatelské služby, nikoli služby žalobce. Tomu lze obecně přisvědčit, když je zřejmé, že vázaný zástupce oslovuje potenciálního klienta za účelem nabídnutí služeb zastoupeného, neboť právě v tom mj. zprostředkování dle § 2 písm. e) zákona o distribuci pojištění tkví. Jak důvodně uvedl žalovaný v žalobou napadeném rozhodnutí (str. 3): „z praktického hlediska je vyloučeno, aby kdokoli nabízel zprostředkovatelské služby jako takové“. Aby totiž mohl kdokoli nabízet své vlastní, zprostředkovatelské služby, musí k tomu mít co zprostředkovávat. Podle kontrolních zjištění v nyní projednávané věci je zřejmé, že ing. Š. zprostředkovála služby žalobce, tedy osobní údaje potenciálních klientů shromažďovala a zpracovávala právě za tímto účelem - účelem určeným žalobcem. To nevylučuje skutečnost, že byla, jako vázaný zástupce, samostatným podnikatelem. Ostatně nelze odhlédnout ani od vyjádření OZŘ, které nebylo ze strany žalobce rozporováno, podle kterého se Ing. Š. představila částí žalobcova názvu, tudíž bylo patrné, že bude nabízet právě služby žalobce. Kromě toho měla sice s žalobcem uzavřenou smlouvu o obchodním zastoupení, nikoli však smlouvu o zpracování osobních údajů dle § 6 zákona č. 101/2000 Sb., resp. dle čl. 28 odst. 3 obecného nařízení.
38. Nelze tak přisvědčit žalobci, že se stává správcem až ve chvíli, kdy jeho vázaný zástupce začne nabízet služby z jeho portfolia, neboť již zpracovávání osobních údajů před

představením nabídky služeb žalobce, je vedeno za účelem nabídnutí těchto služeb. Soud proto souladně s žalovaným uzavírá, že ve vztahu žalobce a vázaných zástupců žalobce, kteří nabízejí, resp. zprostředkovávají jeho služby, je při zpracovávání osobních údajů žalobce správcem ve smyslu čl. 4 odst. 7 obecného nařízení a vázaný zástupce zpracovatelem ve smyslu čl. 4 odst. 8 obecného nařízení. To samozřejmě nevylučuje, aby se v další žalobcem popisované fázi, kdy vázaný zástupce již nabízí konkrétní produkty z portfolia žalobce, tyto subjekty nacházely v jiném postavení. Podmínky ustanovení čl. 6 odst. 1 písm. b) obecného nařízení nebyly ve věci žalobce (viz kontrolní zjištění) splněny, jak bude pojednáno dále.

39. Žalobní námitka není důvodná.

40. Ke *druhé žalobní námitce* soud odkazuje na výše uvedený závěr, v němž dovodil, že žalobce je v projednávaném případě v postavení správce. Je proto povinen zajistit výmaz údajů OZŘ, jak uvádí výrok I. prvostupňového rozhodnutí na podkladě (zejména) kontrolního zjištění č. 7 protokolu o kontrole. Skutečnost, že žalobce nemá jako správce v rozporu se zákonem uzavřenou s ing. Š., jako zpracovatelem, zpracovatelskou smlouvu ve smyslu § 6 zákona č. 101/2000 Sb., resp. čl. 28 odst. 3 obecného nařízení, a má tak za to, že nemá právní titul, jak ing. Š. donutit k provedení výmazu osobních údajů OZŘ, jde k pouze k jeho tíži. Nejedná se však o důvod, který zamezuje uložit žalobci povinnost výmazu předmětných údajů, zvláště ve spojení s výrokem III. prvostupňového rozhodnutí, jímž byla žalobci na podkladě (zejména) kontrolních zjištění č. 5 a 6 protokolu o kontrole uložena povinnost zpracovatelskou smlouvu s ing. Š. uzavřít.

41. Ani druhá žalobní námitka tak není opodstatněná.

42. Důvodem pro zrušení rozhodnutí správních orgánů soudem se nestala ani *třetí žalobní námitka*, v níž žalobce namítal neurčitost a obecnost výroku II. prvostupňového rozhodnutí, způsobující jeho nevykonatelnost, nezákonnost a nepřezkoumatelnost. Soud posoudil předmětný výrok v souvislosti s odůvodněním prvostupňového rozhodnutí, s ohledem na správní řízení předcházející vydání prvostupňového rozhodnutí, jakož i na odůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí (dle ustálené judikatury je třeba na správní rozhodnutí orgánů obou stupňů nahlížet jako na jeden celek) a dospěl k závěru, že výrok II. je dostatečně určitý, srozumitelný a přezkoumatelný. Je z něj totiž patrné, jakou konkrétní povinnost (nápravné opatření) žalobci ukládá a jak má postupovat pro případ, že zajištění právních titulů nebude možné. Soud připomíná, že tímto výrokem prvostupňového rozhodnutí je žalobci uloženo zajistit právní tituly pro zpracování osobních údajů, vůči kterým je žalobce v postavení správce osobních údajů, tedy tam, kde sám určil účel a prostředky zpracování. Také z odůvodnění obou správních rozhodnutí je zřejmé, z jakých důvodů Úřad a žalovaný, který jeho rozhodnutí aproboval, takový výrok činí a z jakých úvah oba správní orgány při rozhodování vycházely. Vzhledem k tomu, že žalobce je v projednávané věci správcem osobních údajů, je výrok II. zároveň zákonný, když ukládá žalobci konkrétní povinnost, při jejímž splnění uvede současný stav do souladu se zákonem a obecným nařízením.

43. Soud nevešel ani na *čtvrtou žalobní námitku* brojící proti výroku III. prvostupňového rozhodnutí, jímž byla žalobci uložena povinnost uzavřít zpracovatelskou smlouvu s ing. Š. a se společností Securing s.r.o. Soud opětovně připomíná, že žalobce je ve vztahu k ing. Š. správcem. Ke společnosti Securing s.r.o. soud uvádí, že z protokolu o kontrole (str. 8) a z rozkladu žalobce proti prvostupňovému rozhodnutí vyplývá, že žalobce a společnost Securing s.r.o. mají mezi sebou uzavřenu smlouvu o spolupráci, na jejímž základě

společnost „navolává“ klienty či potenciální klienty. Z protokolu o kontrole (str. 6) je dále zřejmé, že ing. Š. poukazovala na existenci trojstranné dohody mezi ní, žalobcem a společností Securing s.r.o., na jejímž základě společnost Securing s.r.o. „navolává“ klienty či potenciální klienty, resp. plní funkci „call centra“. Žalobce v žalobě tvrdil, že mezi ním a společností Securing s.r.o. nedochází k předávání osobních údajů, ing. Š. má se společností uzavřenou samostatnou smlouvu, na jejímž základě dochází k předávání osobních údajů mezi ní a společností. Soud k tomu uvádí, že vzhledem k tomu, že tedy společnost Securing s.r.o. na základě smlouvy o spolupráci s žalobcem „navolává“ pro ing. Š. klienty a potenciální klienty, vystupuje v pozici zpracovatele. V pozici správce je v této situaci i žalobce, neboť osobní údaje klientů a potenciálních klientů jsou společností Securing s.r.o. zpracovávány de facto na jeho pokyn (daný smlouvou o spolupráci). Nic na tom nemění ani to, zda má žalobce přístup ke zpracovávaným osobním údajům až v okamžiku případného uzavření smlouvy mezi klientem a smluvním partnerem žalobce, jak žalobce tvrdí. Vzhledem k tomu, že žalobce je v projednávané věci ve vztahu k ing. Š. i ke společnosti Securing s.r.o. správcem, Úřad správně výrokem III. prvostupňového rozhodnutí uložil povinnost (nápravné opatření) uzavřít zpracovatelskou smlouvu s oběma jmenovanými přímo žalobci, a žalovaný jeho právnímu posouzení právem přisvědčil.

44. Konečně soud nevešel ani *pátou žalobní námitku*, neboť ze shora uvedených důvodů neshledal nezákonnými výroky I. až III. žalobou prvostupňového rozhodnutí, na něž výroky IV. a V. prvostupňového rozhodnutí navazovaly/byly závislémi.
45. Na základě shora uvedených skutečností soud nedůvodnou žalobu podle ustanovení § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
46. Výrok o nákladech řízení je odůvodněn ustanovením § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce nebyl ve věci procesně úspěšný, žalovanému správnímu orgánu, který měl úspěch, však důvodně vynaložené náklady řízení nevznikly.
47. Výrok o nákladech osoby zúčastněné na řízení je odůvodněn v ustanovení § 60 odst. 5 s. ř. s., neboť soud ničeho osobě zúčastněné na řízení neuložil, proto jí náklady řízení nepřiznal.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Praha 21. dubna 2021

JUDr. Ivanka Havlíková v. r.
předsedkyně senátu